

at Statsbanerne tog nøje Hensyn til dem. Saa rejste der sig i den Anledning en meget stærk Bevægelse paa Nørrebro, som protesterede imod den trufne Ordning, og den højtærede Trafikminister viste sig saa elskværdig at sætte sig i personlig Forbindelse med Befolkningen, sætte sig nøje ind i Sagen, og han foreslog Rigsdagen, som det vides, at der skulde træffes en foreløbig Søndagsordning, hvorved Befolkningen paa Nørrebro kom i Forbindelse med Nørrebro og Klampenborg-Banen. Jeg antager, at den højtærede Trafikminister gjorde, hvad han paa nogen Maade kunde, for at bøde paa Ulempen og for at komme Befolkningen i Møde, og Rigsdagen har vedtaget denne Søndagsordning. Dette tilfredsstillede imidlertid ikke Befolkningen paa Frederiksberg, som krævede at kunne komme fra Frederiksberg over Nørrebro til Hellerup og saaledes i Forbindelse med de nordgaaende Baner, og det er ikke mere, end hvad man kunde vente, Befolkningen derude vilde kræve. Ministeren turde imidlertid ikke love dem noget. Der blev ganske vist i Loven taget Hensyn til Befolkningens Ønsker, men Ministeren turde ikke love, at dette Hensyn kunde ske Fyldest. I September 1915, da vi behandlede et Tillæg til Loven om Københavns Personbanegaard, udtalte den højtærede Minister, at „for saa vidt det ikke lykkes at gennemføre Personbefordringen ogsaa for Frederiksbergs Vedkommende, vil jeg anse mig for bemyndiget til at iværksætte Foranstaltninger for Nørrebros Vedkommende“. Ministeren stillede altsaa i Udsigt, at Ønsket fra Frederiksberg ikke kunde imødekommes, og det var meget lidt trøstende for Befolkningen derude. Der rejste sig derfor der en meget stærk Bevægelse, og ogsaa den tog den højtærede Minister Hensyn til, idet han fik nedsat den Kommission, hvis Forslag nu foreligger til Behandling.

Dette Lovforslag omfatter 4 Ting: Anlæg af en dobbeltsporet Godsbane fra Vigerslev til Nørrebro og en midlertidig Personbane fra Frederiksberg over Nørrebro til Hellerup og en bedre Forbindelse mellem Hellerup og Klampenborg samt et meget betydeligt Arbejde. Det store Arbejde, som denne Lov vil medføre, tillægger jeg, som Forholdene for Øjeblikket er, den største Betydning. Det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne (Jensen-Sønderup), nævnede, at Rigsdagssamlingen snart er sluttet, der var kun 20 Dage tilbage. Jeg skal dertil

sige, at der øses jo saa mange Penge bort til Arbejdsløshed, Penge, som ikke giver noget produktivt Udbytte, og det vilde derfor ikke være urimeligt, om Rigsdagen anstrengte sig for at vedtage Love, der medfører Arbejde. Hvis der er god Villie i saa Henseende, skulde det undre mig, om disse 20 Dage ikke vilde være tilstrækkelige til at faa Lovforslaget vedtaget. Paa mit Partis Vegne kan jeg erklære, at vi er villige til at fremme det foreliggende Lovforslag saa hurtigt som muligt. Mit Parti godkender Lovforslaget, som det foreligger, og vil gøre alt, for at det hurtigst muligt kan blive færdigt. Det vilde være trist, om denne Tilbøjelighed til at fremme Lovforslaget ikke skulde møde Velvillie ogsaa paa andet Sted. Saa vidt jeg ved, vil Trafikken paa Nørrebro ikke blive standset, selv om dette Lovforslag ikke i en nær Fremtid skulde blive til Lov, men Rigsdagen bør, som sagt, skynde sig, baade af Hensyn til Frederiksberg, som længes efter dette Lovforslags Gennemførelse, og af Hensyn til de arbejdsløse. Jeg henstiller derfor, at denne Sag nyder hurtig og velvillig Fremme.

Rasmus Hansen: Dette Lovforslag har jo faaet en ret velvillig Modtagelse. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad), var han rede til at tage Lovforslaget, som det foreligger, og gennemføre det hurtigst muligt, altsaa allerede i denne Rigsdagssamling. Den ærede første Taler, det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), var derimod noget mere reserveret, idet han fandt, at Lovforslaget burde overvejes og undersøges nærmere. Heri er jeg enig med det ærede Medlem.

Det foreliggende Lovforslag har egentlig Interesse langt ud over de Summer, de foreslaaede Anlæg er beregnede til, idet Lovforslaget betyder en ikke uvæsentlig Ændring i den endelige Ordning af de københavnske Banegaardsforhold. Lige siden den første Bane blev anlagt og den første Banegaard her i Byen blev bygget, har Ordningen af Banegaardsforholdene frembudt mange Vanskeligheder, og Forholdene har i det hele været utilfredsstillende. Det er ikke min Mening at komme ind paa en historisk Redegørelse af Ordningen af Banegaardsforholdene her i København, men da det foreliggende Lovforslag, som sagt, betyder en ikke uvæsentlig Ændring i den Plan, der var